

Hana meel filio patru mei, qui est in Anathoth. Et appendi ei argentum septem stateres, & decem argenteos. Hæc Ieremias. Per septem stateres & decem argenteos intelligit pretium triginta illorum numorum argenti, quibus venditus fuit Saluator noster. Diuus Augustinus libro tertio de consensu euangelistarum existimat euangelistam sumpsisse uacinationem illam, quam affert, partim à Ieremia, partim à Zacharia: sed nominasse solum Ieremiam ob maiore eius nominis celebritatem. Et nonnullis in codicibus non esse Ieremiam, sed solum prophetam, hoc modo: Tunc impletum est, quod dictum est per prophetam dicentem: Et acceperunt, &c. Origenes in Commentariis in Mathæum suspicatur fuisse id librarij, seu scriptoris alicuius erratum, qui pro Zacharia posuit Ieremiam: aut desumptam esse auctoritatem hanc ex aliquo Ieremix libro, qui modo non extat. Perspicuum est enim multos huiusmodi libros desiderari, ut liber bellorum domini, cuius fit mentio Numerorum 5. & liber iustorum, cuius meminit scriptura 10. Iosue: & 2. Regum primo. Quem librum Theodoretus Cyrensis episcopus in questionibus in Iesum Naue existimat fuisse vetustissimum Commentarium, ex quo historia libri Iosue collecta fuerit. Et libri alij non extant, quos scriptura refert, ut ex libris Regum & Paralipomenon constare videmus. Esse autem locum illum ex aliquo Ieremix libro, quem modo non habemus, desumptum, est satis probabile. Nec solum Origenes in ea est sententia, sed etiam Euthymius in Mathæum, Eusebius Cæsariensis libro decimo de demonstratione euangelica, Nicolaus Zegerus in scholis in locos difficiles, Isidorus Brixianus in Mathæum, Finis Hadrianus libro septimo flagelli Iudæorum, & alij. Sed quod me mirum in modum mouet, ut in hanc sententiam adducar, est diuus Hieronymus in Commentariis in illum Mathæi locum, cuius ad litera hæc sunt verba: Legi nuper in quodam Hebraico volumine, quod Nazarenæ se-

ctæ mihi Hebræus obtulit, Ieremix apocryphū: in quo hæc quæ citat Mathæus, ad verbum scripta reperi. Hæc ille. Quamquam librum illum vocat apocryphum, tamen verus erat. Et fuit Euangelista diuinitus instructus sanctum vatem Ieremiam verba illa literis mandasse, quæ in libro illo scripta erant. Nam locus Ieremix quem habemus, à verbis à Mathæo citatis longè distare videtur. Scripsisse autem Ieremiam libros alios, præter eos quos habemus asserit Sixtus Senensis libro secundo Bibliothecæ sanctæ, in qua admirabilem suam ostendit eruditionem.

¶ *Requisiuit de lege, atque sententia ab Arioch principe militiæ regis.* Pro militia est in Chaldæo אֲרִיֹחַ Tabbachai.

Verbum Hebræum est אֲרִיֹחַ Tabach, quod significat occidere, & immolare. Vnde Tabbach significat carnificem, lanium, coquum, quod animalia occidat. Septuaginta verterunt: principem coquorum. Pagninus: principem occidentium. Alij: præfectum rerum capitulium. Eodem modo Genesis 37. capite ubi communis editio habet: Vendiderunt Ioseph in Aegypto Putiphari Eunucho Pharaonis, magistro militum. Pro magistro militum habent Septuaginta: magistro coquorum. Alij: magistro laniorum. Alij: præfecto carnificum: Paraphrasis Chaldaica Oncheli habet: magistro militum: cum editione vulgata.

¶ *Est Deus in celo reuelans mysteria.* Pagninus vertit: Est Deus in cælo, qui reuelat secreta. Alij: Existit in cælo Deus aperiens arcana. Quæ in idem referuntur. Hoc capite arcanum, secretum, mysterium pro eodem accipiuntur. Verbum אֲרִיֹחַ Galah, pro quo Latinus noster interpres vertit reuelare, significat indicare, illustrare, aperire, migrare, excedere, captiuum ducere, transferre. Quarto capite primi Regum ubi nos habemus: Translata est gloria domini de Irael, eò quod capta est arca Dei: pro translata est, verbum est Galah. Ideo poterat verti: Captiua ducta est gloria domini

August.

Origen.

Num. 5
Ios. 10.
2. Reg. 1.
Theod.

Euthy.
Euseb.
Zeger.

Brixian.
Finis.

Hieron.

Sixtus.

Pagnin.

Gen. 37

Onche.

Pagnin.

1. Reg. 4.